

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Cridats a ser ferment en la massa

Pentecosta, cinquanta dies després de ressuscitar, després de la seva Ascensió al Pare, Jesús envià l'Esperit Sant als apòstols reunits amb Maria i altres deixebles. Va ser llavors que van prendre consciència de la seva missió: anunciar la Bona Nova, l'Evangeli, a tots els pobles per tal que puguin acceptar-la i fer-ne vida.

Els cristians compartim una mateixa missió. Els camins, les vocacions són diverses, però hi ha una sola missió de la qual tots participem pel baptisme, un enviament, un encàrrec, continuar l'obra de Crist en el món. Així, la missió d'anunciar la Bona Nova a tots els que encara no la coneixen, és a dir l'evangelització, és responsabilitat de tots els batejats, bisbes, preveres, diaques, consagrats, laics, tots.

La característica d'aquesta missió en el cas dels laics és la seva implicació i presència en el món, en la societat, en els barris, en el món del treball, a les institucions cíviques, socials, culturals i polítiques on han de ser ferment de vida, sal i llum de la terra que tanta necessitat té de Déu. Uns ho viuen com a compromís personal, altres associats en moviments i altres institucions dins de la mateixa Església.

Fa uns dies, al voltant de la festa del dia Primer Maig es va celebrar la Jornada de la Pastoral Obrera per remarcar la importància de fer present Jesucrist en el món del treball, per demanar la implicació de tota la societat en unes relacions laborals justes, un treball digne per a tots. I això és també fruit de la Pentecosta, de la vinguda de l'Esperit Sant. Així mateix, la set-

mana passada vàrem tenir la primera trobada de la Pastoral Universitària, que vetlla per la presència dels cristians en la Universitat i el món de la cultura. Són exemples del que ha de significar ser sal i llum de la terra.

L'apostolat seglar i els diversos moviments d'acció catòlica i altres moviments, associacions i institucions de l'Església ofereixen la formació necessària en la doctrina social de l'Església, i acompanyen els laics en el seu compromís i creixement en la vida de la fe.

Per això, tant en l'àmbit diocesà com interdiocesà, s'han organitzat també congressos i trobades de laics per fomentar aquest acompanyament i ajut. A la nostra diòcesi tenim la Delegació General de

Laïcat, família i vida, i altres delegacions per a àmbits diversos de la presència dels cristians en el món.

L'Esperit Sant ens fa ser testimonis de Crist Ressuscitat, per fer present la seva vida en el món, la seva llum en la foscor, l'esperança en la tristesa. És la missió que ens encomana el Senyor ressuscitat i a la que som enviats per la força de l'Esperit Sant. Avui, Dia de l'Acció Catòlica i la Jornada d'Apostolat Seglar, coincidint amb la festa de Pentecosta, ens trobarem aquesta tarda a la Catedral cristians membres de moviments i associacions per pregar junts, compartir experiències, pregàries, inquietuds, agrair la seva dedicació en una trobada de germans i la posterior celebració solemne de l'Eucaristia de la Pentecosta.

ENTREVISTA

El goig de ser sacerdot

ALFONS DE ALARCÓN

«És un goig ser prevere, perquè t'uneixes a Crist d'una forma única, personal i per a l'eternitat». Mn. Alfons és plenament feliç des del moment que va decidir fer el pas d'entrar al Seminari. Per això, anima tots aquells que estiguin en un moment de discerniment perquè ho facin. La seva recomanació és clara: «que sigui sincer amb ell mateix i amb els que el volen ajudar a començar el camí; que tingui confiança absoluta en Déu, en la seva misericòrdia i en l'Església». Mn. Alfons de Alarcón és vicari de la parròquia de Maria Mitjancera de totes les Gràcies, col·laborador de la Pastoral del Sord i Discapacitat, i de la Pastoral de la Salut.

Com vas sentir la crida?

En un moment en què estava disposat a voler trobar el sentit de la meua vida per damunt de tot. Desitjava poder trobar la plenitud i la felicitat, independentment de la vocació a la qual el Senyor em cridés, amb la certesa que si responia que sí seria plenament feliç, perquè estaria fent la seva voluntat. No em vaig treure del cap la importància d'estar atent a allò que el Senyor em demanava perquè així seria feliç jo i Ell.

Ara, la teua vida de servei t'omple de debò. Per què?

El que omple no és tant el que fas, sinó per què o per a qui ho fas en la teua realitat concreta. En el meu cas —en el sacerdot— visc una intimitat amb Jesucrist que només la puc concretar en la meua crida que és única i això és el que m'omple. Tots hem de procurar fer aquest camí allà on Déu ens envia. Ell és qui m'omple veritablement. Servir, pregar, santificar, intercedir, patir i gaudir, amb i per a l'Església.

A través de les persones febles hi veus el rostre del Crist?

Sí, però no només això. També en els que pateixen aprenç com ells veuen a Crist: això és el que més em fascina: com entén un discapacitat qui és Déu, qui és Jesús... Em commou veure la relació d'amor senzill i sincer que viuen, i m'adono com jo mateix, moltes vegades, em complico o confonc quan tracto amb Déu personalment. És un aprenentatge constant.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Acceptar les responsabilitats i complir amb els compromisos

«He quedat amb la colla; ja estudiaré quan torni; no he avisat a casa i s'està fent tard; ja s'ho deuen pensar que soc amb els amics; hauria de marxar i anar a dormir, demà a les vuit tinc prova de mates; esperaré una mica perquè m'hi trobo tan bé i a més tampoc és tan tard; em saltaré la primera classe perquè tinc son iestic cansat; ahir vaig anar a dormir tard». Aquest enfilall d'actituds i situacions no és general, sortosament, però es produeix amb certa freqüència. Pot afectar tots els àmbits de la vida: escola, família, lleure, activitat laboral, amics, vida afectiva...

Un bon nombre dels nostres adolescents i joves estan instal·lats en una cultura de la immediatesa gratificadora, basada, en moltes ocasions, en l'ètica que tot allò que és possible i ve de gust, és lícit. L'acció educativa que els pares i els educadors desenvolupen i l'acció indirecta dels mitjans de comunicació i de les noves tecnologies demana parer esment en el deure, en l'esforç i en el respecte. El deure entès com allò que s'ha de fer per necessitat o per obligació o perquè ens hi havíem compromès; l'esforç com acció que cal desenvolupar per aconseguir el que ens hem proposat; el respecte com

el que s'ha de tenir en compte i consideració, el que s'ha de tenir present i no es pot obviar ni transgredir. Transmetre, doncs, un capteniment que porta a viure la responsabilitat i el compromís. Deure, esforç i respecte: la seva repercussió en la configuració de la persona —en la seva plenitud i felicitat— i en la configuració dels àmbits socials —espais de solidaritat, de preocupació pel comú i de missió compartida— ens demana una especial atenció i preocupació.

Quan ens endinsem en l'àmbit dels valors, referits a l'educació dels nostres adolescents i joves, a la família, l'escola, els mitjans de comunicació, les noves tecnologies... no se'n pot passar la responsabilitat. En el que hem esmentat com en tants altres aspectes, la col·laboració entre els diversos marcs educatius hauria de comportar l'exercici d'un mateix capteniment pedagògic potenciador de la persona i d'allò més noble que hi ha en el seu interior. Els cristians ho hem de fer sense negligir que «tota l'Escriptura és inspirada per Déu i útil per a ensenyar, refutar, corregir, educar en el bé, perquè el qui és home de Déu arribi a la maduresa i estigui sempre a punt per a tota obra bona» (Ef 4,16-17).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Llamada a la santidad

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Releyendo la exhortación apostólica *Gaudete et Exsultate* del papa Francisco, encontramos hermosas referencias a la acción del Espíritu Santo en la santidad. Santidad a la que somos llamados todos nosotros.

«No pensemos solo en los ya beatificados o canonizados —se nos dice—. El Espíritu Santo derrama santidad por todas partes, en el santo pueblo fiel de Dios» y se añade que «fue voluntad de Dios el santificar y salvar a los hombres, no aisladamente, sino conexión alguna de unos con otros, sino constituyendo un pueblo, que le confesara en verdad y le sirviera santamente» (GE 6).

Hemos recibido la gracia del Bautismo, esta vida recibida debe fructificar en un camino de santidad. Dejemos que la gracia de nuestro Bau-

tismo fructifique en un camino de santidad. Que todo esté abierto a Dios y para ello optemos por él, elijamos a Dios una y otra vez (GE 15).

Cierto que nos reconocemos pecadores y a veces podemos sentir el desaliento en el camino, pero no nos podemos acobardar porque tenemos la fuerza del Espíritu Santo para que seamos santos, la santidad, en el fondo, es el fruto del Espíritu Santo en nuestra vida (cf. Ga 5,22-23).

El Señor nos lleva de su mano «cada santo es un mensaje que el Espíritu Santo toma de la riqueza de Jesucristo y regala a su pueblo» (GE 21).

Que la Virgen nos ayude a no tener miedo a dejarnos guiar por el Espíritu Santo. Que ella nos acompañe en un deseo creciente de santidad.

Lectures de la missa diària i santoral

20. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.)

[Gn 3,9-15.20 / Sl 86 / Jn 19,25-34]. Sant Bernardí de Siena (1380-1444), prev. franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels esparters. Sant Baldiri o Boi, mr.; sants Hilari i Silvi, bisbes; santa Basilissa, vg.

21. ■ Dimarts [Jm 4,1-10 / Sl 54 / Mc 9,30-37]. Sant Secundí, mr. a Còrdova; sant Torquat i els seus companys, mrs.; santa Virgínia, viuda.

22. □ Dimecres [Jm 4,13-17 / Sl 48 / Mc 9,38-40]. Santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), rel. viuda, de Barcelona, fund. carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826). Santa Rita de Càssia, rel. agustina; santa Quitèria, vg. i mr., advocada contra la ràbia; santa Júlia, vg. i mr. africana (s. IV); sant Ató, bisbe.

23. □ Dijous [Is 52,13-53,12 / Sl 39 / Lc 22,14-20]. Sant Desideri, bisbe; sant Joan Bta. de Rossi, prev., fund.

24. ■ Divendres [Jm 5,9-12 / Sl 102 / Mc 10,1-12]. Maria Auxiliadora i altres advocacions: Providència, Strada...; sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, mrs.; beat Joan Prado, prev. i mr.

25. ■ Dissabte [Jm 5,13-20 / Sl 140 / Mc 10,13-16]. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i doctor de l'Església; sant Gregori VII, papa (1073-1085), abans monjo Hildebrand; santa Maria-Magdalena de Pazzi (Florència, 1566-1607), vg. carmelitana. Sant Urbà I, papa (222-230) i mr.; santa Magdalena-Sofia Barat, fund. rel. del Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

26. □ † Diumenge vinent, diumenge VIII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.)

[Dt 4,32-34. 39-40 / Sl 32 / Rm 8,14-17 / Mt 28,16-20]. Sant Felip Neri (Florència, 1515 - Roma, 1595), prev., fundador de la Congregació de l'Oratori (CO, 1551). Sant Zacaries, bisbe; sant Quadrat, mr., deixeble dels apòstols; sant Eleuteri, papa (grec, 175-189) i mr.

DIUMENGE DE PENTECOSTA

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts.

Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar.

Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «¿No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, ¿com és que cadascú de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grans coses de Déu en les nostres pròpies llengües».

Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.*

Beneix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostres obres, / la terra és plena de les vostres criatures. R.

Si els retireu l'alè, expiren / i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegrí el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,3b-7.12-13)

(La segona lectura, aquest any B, també pot ser: Ga 5,16-25)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

(Jn 20,19-23) (L'Evangelí, aquest any B, també pot ser: Jn 15,26-27;16,12-15)

Al vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres».

Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles

(Hch 2,1-11)

Al cumplirse el día de Pentecostés, estaban todos juntos en el mismo lugar. De repente, se produjo desde el cielo un estruendo, como de un viento que soplab fuertemente, y llenó toda la casa donde se encontraban sentados. Vieron aparecer unas lenguas, como llamaradas, que se dividían, posándose encima de cada uno de ellos. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en otras lenguas, según el Espíritu le concedía manifestarse.

Residían entonces en Jerusalén judíos devotos venidos de todos los pueblos que hay bajo el cielo. Al oírse este ruido, acudió la multitud y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propia lengua. Estaban todos estupefactos y admirados, diciendo: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno de nosotros los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partos, medos, elamitas y habitantes de Mesopotamia, de Judea y Capadocia, del Ponto y Asia, de Frigia y Panfília, de Egipto y de la zona de Líbia que limita con Cirene; hay ciudadanos romanos forasteros, tanto judíos como prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las grandezas de Dios en nuestra propia lengua».

Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

Bendice, alma mía, al Señor. / ¡Dios mío, qué grande eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiran / y vuelven a ser polvo; / envías tu espíritu, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras; / que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 12,3b-7.12-13)

(La segunda lectura, en este año B, también puede ser: Gál 5,16-25)

Hermanos:

Nadie puede decir «Jesús es Señor», sino por el Espíritu Santo. Y hay diversidad de carismas, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común. Pues, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros son del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 20,19-23) (El Evangelio, en este año B, también puede ser: Jn 15,26-27;16,12-15)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos».

COMENTARI

Envigorits pel do de l'Esperit Sant

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

El primer esclat de vida eclesial cristiana es produeix el dia de la vinguda de l'Esperit Sant sobre els apòstols i la comunitat reunida. És veritat que després de la Resurrecció del Senyor Ell es va manifestar als apòstols i a altres deixebles, de molt diferents maneres. Però també tenim constància que van apareixent diferents dubtes, des del primer moment. Maria Magdalena creu que és un hortolà, qui li parla. Els apòstols, units, però tancats per por, no acaben de creure que hagi ressuscitat.

Els que entristits feien camí cap a Emmaús, no el reconeixen mentre Jesús els parlava caminant al seu costat. Tomàs necessita tocar-lo per poder creure i saber que és viu.

No ens estranyem si, avui, hi ha moltes persones que més o menys creuen que Jesús va ser un personatge important, però no acaben de creure en la seva resurrecció.

Tot i ser el punt fonamental de la nostra fe, no és el que primer es descobreix i s'accepta; és necessari tot un procés que ajudi a passar a creure que Ell és el Fill de Déu Pare, enviat per alliberar-nos i conduir-nos a la seva vida gloriada i definitiva.

Avui, celebrem que 50 dies després de la Pasqua de Resurrecció, es va produir un esdeveniment impressionant: la vinguda de l'Esperit Sant. Aquest fet va desvetllar tota la comunitat de seguidors de Jesús. Van deixar de tenir por, i van començar a parlar de Jesús amb una fortalesa i convicció extraordinàries, afirmant que era viu i havia ressuscitat d'entre els morts.

Experimentem el gran do de Déu que és l'Esperit Sant: la seva gràcia, la seva força, amb tots els seus dons, i comencen a donar a conèixer el gran missatge i la vida de Jesucrist ressuscitat. Jesús, abans de la seva passió i mort, ja va anunciar als apòstols que els donaria un Protector, que estaria sempre amb ells: i deia: «No us deixaré pas orfes». «L'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us ensenyarà totes les coses i us farà recordar tot el que us he dit.»

Crist ressuscitat està sempre present en la seva Comunitat, en la seva Església, i és l'Esperit Sant qui la guia i la condueix. Ell ens porta a viure en comunió d'amor amb tothom. Invoquem-lo sovint. Deixem-nos guiar per l'Esperit Sant, i tindrem l'alegria i la pau de Déu. No quedarem encerclats, únicament, per les realitats materials que ens envolten.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Diumenge 19 de maig, a les 9.30 h. El Sr. Bisbe presideix la Missa del Rocío a Can Petit de Terrassa. / **A partir de les 18 h,** trobada diocesana del laïcat a la Sala Capitular de la Catedral. / **A les 20 h,** el Sr. Bisbe presideix la Missa de la Solemnitat de Pentecosta a la Catedral, amb motiu de la festa titular i la Jornada diocesana de l'Acció Catòlica i l'Apostolat Seglar.

Dimarts 21 i dimecres 22 de maig, a les 17.30 h. Confirmacions del col·legi Viaró a la Catedral.

Divendres 24 de maig, a les 11 h. Consell Presbiteral al Bisbat.

Divendres 24 de maig, a les 20 h. Confirmacions a la parròquia de Sant Pere d'Octavià de Sant Cugat del Vallès.

Dissabte 25 de maig, a les 10 h. Jornada formativa del SIPS a Caixa Fòrum Barcelona. / **A les 20 h,** confirmacions a la parròquia de Santa Maria del Prat de Llinars del Vallès.

Diumenge 26 de maig, a les 12 h. El Sr. Bisbe assisteix a la Missa a la Catedral de Sant Feliu de Llobregat amb motiu dels 500 anys de l'església de Sant Llorenç. **A les 19 h,** confirmacions

a la parròquia del Sant Esperit i Catedral de Terrassa.

Notícies

Trobada de Pastoral Universitària i del Concurs Bíblic Universitari. El dijous 9 maig, al vespre, a les esglésies de Sant Pere de Terrassa va tenir lloc la Trobada de Pastoral Universitària de la Delegació episcopal de Pastoral Universitària. Mn. Josep Monfort n'és el delegat. Després de la visita a les esglésies, va tenir lloc el lliurament de premis del Concurs Bíblic Universitari, en col·laboració amb la Federació de Cristians de Catalunya. Després, el bisbe Salvador va celebrar la Missa parroquial amb participació dels joves universitaris i va predicar sobre fer present l'amor de Déu als germans en els diferents ambients, també l'universitari, de vegades difícil i fins i tot hostil.

El bisbe Salvador celebra Sant Guillem a Campins. El diumenge 12 de

maig, el bisbe Salvador va presidir la Missa a l'ermita de Sant Guillem de Campins, amb motiu del seu aplec anual. El poble està agermanat amb *Saint Guilhem le Désert*, a França, on es conserven relíquies d'aquest paladí de Carlemany que esdevingué monjo i fundador d'un monestir. En acabar la celebració hi hagué ball de sardanes, gegants i una arrossada popular.

Mn. Javier Bausili, nou diaca de la diòcesi de Terrassa. El diumenge 12 de maig, el bisbe Salvador Cristau va ordenar a Javier Bausili Morenza com a diaca al servei de la diòcesi, a la Catedral de Terrassa, que era plena de gom a gom.

Mn. Javier Bausili, destinat com a adscrit a la parròquia de Sant Pere Octavià, a Sant Cugat del Vallès, és originari de la parròquia de Sant Cebrià i havia col·laborat també a Parets del Vallès. En l'homilia, el bisbe Salvador va reflexionar sobre el diaconat des de la categoria del servei. El diaca és servidor de la Bona Nova i també servidor dels pobres.

L'escola Mare de Déu de la Salut celebra la seva festa. El divendres 10 de maig, l'escola diocesana Mare de Déu de la Salut de Sabadell va celebrar la seva festa. Els alumnes peregrinaren al Santuari de la Salut al marítim, on foren rebuts pel bisbe Salvador, que va presidir la pregària de tot el centre escolar. En la seva homilia reflexionà sobre el lema pastoral d'enguany: «Néixer de Nou, deixant-se guiar per l'Esperit Sant». Al vespre, Mn. Fidel Catalán, vicari general, va presidir al pati de l'escola l'acte solemne de graduació dels 53 alumnes que han acabat Batxillerat. Un acte amb presència de les famílies, professors i personal no docent del centre.

Confirmacions

Parròquia de Sant Josep de La Llagosta (11/05/2024)

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

CARTA DOMINICAL

Llamados a ser fermento en la masa

Pentecostés, cincuenta días después de resucitar, después de su Ascensión al Padre, Jesús envió el Espíritu Santo a los apóstoles reunidos con María y otros discípulos. Fue entonces cuando tomaron conciencia de su misión: anunciar la Buena Nueva, el Evangelio, a todos los pueblos para que puedan aceptarla y vivirla.

Los cristianos compartimos una misma misión. Los caminos, las vocaciones son diversas, pero existe una sola misión de la que todos participamos por el bautismo, un envío, un encargo, continuar la obra de Cristo en el mundo. Así, la misión de anunciar la Buena Nueva a todos los que aún no la conocen, es decir la evangelización, es responsabilidad de todos los bautizados, obispos, presbíteros, diáconos, consagrados, laicos, todos.

La característica de esta misión en el caso de los laicos es su implicación y presencia en el mundo, en la sociedad, en los barrios, en el mundo del trabajo, en las instituciones cívicas, sociales, culturales y políticas donde deben ser fermento de vida, sal y luz de la tierra que tanta necesidad tiene de Dios. Unos lo viven como

compromiso personal, otros asociados en movimientos y otras instituciones dentro de la propia Iglesia.

Hace unos días, en vísperas de la fiesta del día Primero de Mayo se celebró la Jornada de la Pastoral Obrera para remarcar la importancia de hacer presente Jesucristo en el mundo del trabajo, para pedir la implicación de toda la sociedad en unas relaciones laborales justas, un trabajo digno para todos. Y esto es también fruto de Pentecostés, de la venida del Espíritu Santo. Asimismo, la semana pasada tuvimos el primer encuentro de la Pastoral Universitaria que vela por la presencia de los cristianos en la Universidad y en el ámbito de la cultura. Son ejemplos de lo que debe significar ser sal y luz de la tierra.

El apostolado seglar y los diferentes movimientos de acción católica y otros movimientos, asociaciones e instituciones de la Iglesia, ofrecen la formación necesaria en la doctrina social de la Iglesia, acompañando a los laicos en su compromiso y en su crecimiento en la vida de la fe.

Por eso, tanto a nivel diocesano como interdiocesano, se han organizado también congresos y encuentros de laicos para fomentar este acompañamiento y ayuda. En nuestra diócesis tenemos la Delegación General de Laicado, familia y vida y otras delegaciones para ámbitos diversos de la presencia de los cristianos en el mundo.

El Espíritu Santo nos hace ser testigos de Cristo Resucitado para hacer presente su vida en el mundo, para ser su luz en la oscuridad, la esperanza en la tristeza. Es la misión que nos encomienda el Señor resucitado y a la que somos enviados por la fuerza del Espíritu Santo. Hoy, Día de la Acción Católica y la Jornada del Apostolado Seglar, coincidiendo con la fiesta de Pentecostés, nos encontraremos esta tarde en la Catedral cristianos miembros de movimientos y asociaciones para orar juntos y compartir experiencias, plegarias, inquietudes y agradecimiento por su dedicación en un encuentro de hermanos y la posterior celebración solemne de la Eucaristía de Pentecostés.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

